

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 marca 1962 r.

w sprawie badania kierujących pojazdami, podejrzanych o znajdowanie się w czasie prowadzenia pojazdu w stanie wskazującym na użycie alkoholu lub innego podobnie działającego środka.

Na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierujący pojazdem, podejrzany o znajdowanie się w czasie prowadzenia pojazdu w stanie wskazującym na użycie alkoholu lub innego podobnie działającego środka, jest obowiązany, na żądanie organu Milicji Obywatelskiej lub innego organu kontroli ruchu drogowego, poddać się badaniu wydychanego powietrza.

§ 2. Jeżeli badanie wydychanego powietrza dało wynik dodatni, kierujący pojazdem jest obowiązany, na żądanie organu określonego w § 1, poddać się badaniu krwi lub badaniu krwi i moczu.

§ 3. Jeżeli badanie wydychanego powietrza dało wynik ujemny, a kierujący pojazdem wykazuje:

- 1) zaburzenia równowagi, jak chwiejny chód, zataczanie się,
- 2) zaburzenia orientacji co do czasu, miejsca lub sytuacji albo
- 3) inne objawy mogące wskazywać na użycie środka o działaniu podobnym do działania alkoholu, przy czym na podstawie okoliczności towarzyszących przypadkowi zachodzi uzasadnione podejrzenie, że kierujący pojazdem środka takiego rzeczywiście użył

— kierujący pojazdem jest obowiązany, na żądanie organu określonego w § 1, poddać się ogólnemu badaniu stanu zdrowia, a jeżeli lekarz uzna to za konieczne — również badaniu krwi, moczu lub treści żołądka.

§ 4. 1. Ogólne badanie stanu zdrowia przeprowadza lekarz wskazany przez organ określony w § 1.

2. Ogólne badanie stanu zdrowia jest obowiązany przeprowadzić lekarz stacji pogotowia ratunkowego lub innego zakładu społecznego służby zdrowia w godzinach pracy tego zakładu, jeżeli kierujący pojazdem został tam w tym celu doprowadzony.

3. W przypadku gdy kierujący pojazdem jest żołnierzem w czynnej służbie wojskowej lub osobą cywilną zatrudnioną w wojskowej jednostce organizacyjnej, do przeprowadzenia badania (ust. 1) jest obowiązany również lekarz wojskowej służby zdrowia.

§ 5. 1. Badanie krwi, moczu lub treści żołądka w przypadkach określonych w § 3 może być dokonane jedynie wówczas, gdy lekarz po przeprowadzeniu ogólnego badania stanu zdrowia stwierdzi, iż wyniki tego badania są niewystarczające do wydania orzeczenia co do użycia przez kierującego pojazdem środka o działaniu podobnym do działania alkoholu, a zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż środek taki został przez niego użyty.

2. Pobrania materiału do badań określonych w ust. 1 dokonuje lekarz, który przeprowadził ogólne badanie stanu zdrowia, lub na jego zlecenie — fachowy pracownik zakładu społecznego służby zdrowia bądź wojskowej służby zdrowia.

3. Lekarz, który przeprowadził ogólne badanie stanu zdrowia, określa, w zależności od wyniku tego badania, sposób pobrania materiału do badań określonych w ust. 1 oraz zakres tych badań.

§ 6. W razie odmowy kierującego pojazdem poddania się ogólnemu badaniu stanu zdrowia lub pobraniu materiału do badania krwi, moczu lub treści żołądka należy przystąpić do wykonania tych czynności mimo braku zgody tej osoby, o czym należy ją uprzedzić.

§ 7. 1. Lekarz, na podstawie wyników ogólnego badania stanu zdrowia lub wyników badania krwi, moczu lub treści żołądka, wydaje na piśmie orzeczenie co do użycia przez kierującego pojazdem środka o działaniu podobnym do działania alkoholu oraz w miarę możliwości co do rodzaju tego środka.

2. Bezpośrednio po przeprowadzeniu ogólnego badania stanu zdrowia lekarz wydaje opinię w przedmiocie zdolności osoby badanej do podjęcia dalszego prowadzenia pojazdu.

§ 8. Z czynności określonych w §§ 4—7 sporządza się protokół.

§ 9. 1. W sprawach badań określonych w § 1 i w § 2 niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 25 lipca 1961 r. w sprawie badania na zawartość alkoholu w organizmie osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa w stanie nietrzeźwości (Dz. U. Nr 39, poz. 201).

2. W sprawach przekazywania do badania materiałów określonych w § 5 niniejszego rozporządzenia, badania tych materiałów oraz odpłatności za badanie i pobranie materiałów stosuje się odpowiednio przepisy § 7 i § 8 rozporządzenia powołanego w ust. 1.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*